

Přátelé, kamarádi. Nyní bych se vám ve stručnosti pokusil vylíčit, jak to vypadalo zhruba před dvaceti dny v pražském klubu **Rybanaruby**, kde za poklidného pofukování větříku po vinohradských ulicích pokřilo svoje debutové album

To se to hraje...

vsetínské

duo Žamboši

, tedy

Jan Žamboch

a jeho žena

Stáňa

. Zpoždění už mám beztak velké, tak nebudu zdržovat obsáhlými úvodníky a pojďme na to. Následují přepsané zápisky, lehce oglosované - avšak můžeme podávat také s bramborem či s pikantním soté.

Že průběh večera nebude zrovna hladký, naznačili Žamboši hned první písní *Pravda o múzách* v kostrbatém 17/8 rytmu. Hloupý Honza je vlastně chytrý, jak jsem vyrozuměl. A hospoda je hned přes ulici, kdyby něco. Ale tam by asi zas neměli

Tři psy

. Ten huňatý je Blues - jen pro vaši informaci.

Tak dál. Možnosti pořádně si zívnout přímo do refrénu písně *Pochod obratlovců* využil pouze starý komediant Dušan Vainer. Nutno ovšem dodat, že mě se zívnout nepodařilo ačkoli jsem chtěl, a že díky tomu jsem měl až do konce první části programu nutkavou potřebu to udělat. Ale nešlo to. Myslím, že po cca třech zdrcujících a dvěma hlavními aktéry na pódiu naprosto

Domácí Šantré a hostující Žamboši společně v Ryběnaruby

foto: Jiří Pígo Nosek © www.photomorgana.cz

dokonale odzívaných refrénech se tak ale cítila drtivá většina publika. Nebyl to zrovna příjemný pocit, což mě trochu negovalo, ale zároveň jsem užasle zíral, jaký převratný a originální prvek (předtím jsem to opravdu - kromě několika divadelních zívnutí v operetě - v normální písni nikdy neslyšel) dokáže světové pop music přinést nějaký neznámí chachaři (pardon ogaři) odněkud ze Vsetína. Konvrzkové, Nosové, McFerryové, styďte se!

Napsal uživatel Šaolín

Pondělí, 22 Květen 2006 04:00

A zápisky pokračují: Lesník Jan umí na cimbál, a všelijak se u toho vlní, asi je touhou hnán. Občanka Stáňa zase umí německy a tak nám hned s hadrem - leštidlem nonšalantně přehozeným přes levou paži může bleskurychle přeložit do němčiny hezkou *Plísničku*, abychom byli alespoň částečně vybaveni pro lepší vstupování do struktur EU. Zvláště fráze *"dejte si u nás aspoň řízek"* by se mi mohla na některém z obchodních jednání s dojčlandy velice hodit.

V *Bezpečném reggae* pochybuje autor písničky, jakýsi Žamboch Jan: *"...kdo ví, jestli ten Černobyl byl."* To si pište, pane Žamboch, říkali to předevcírem v televizi. Ačkoli - možná bylo lepší se zeptat rovnou babičky, ta, jak se ukázalo nemá zrovna *Krátkou paměť*, z čehož mrazí. A přitom to ze začátku vypadalo na laciný popěvek z Esa (na cédéčku třetí odshora - doporučuje se).

Bez *Znakoplavek* by nebylo koncertu Žambochů, mezitím ale ještě *Zařikávání pramene* a **Lucie Redlová** s nepostradatelnou mandolínou. Pak už si akorát zapisuji, jak je zábavné sledovat rozpaky těchto skromných moravských umělců, kteří nevědí kam odejít z pódia před závěrečným vytleskáváním; Ryba je v tomto dost skoupá - zákulisní prostor v podstatě nenabízí. Umělci to ale řeší po svém a již zcela bez rozpaků nám sdělují, abychom nechodili pod vlivem do ZOO. Gúd ajdýja, jak by řekli v Maďarsku.

Ještě tady mám poznamenáno, že se křtilo konopím, ale také jsem si za to hned připsal, abych se od toho jménem redakce FOLKtímu v reportáži důrazně distancoval, neboť. Každopádně vám musím sdělit, že cédé jsem slyšel, a že je skvělé.

Po přestávce, kterou je dle mého zbytečné popisovat, poněvadž se křtem prvotiny Žambochů souvisela jen velmi okrajově, nastoupilo na hrací plochu sehrané pražské trio **Šantré**, které se rozhodlo šokovat své pravidelné publikum hned v úvodu, a to především kolosální roztržitostí svého kapelníka a - nebojím se to zde říci - hlavního autora

Dušana Vainera

. Ten hned ze začátku několikrát zabrousil prsty i kapodastrem do neznámých exotických tónin a třetí sloku v písni

Zdeňce

pro jistotu vynechal úplně. Když jsem o tom později uvažoval, došlo mi, že tolik kiksů a veselých gagů do pouhých sedmi počátečních m

Křest konopím

foto: Jiří Pígo Nosek © www.photomorgana.cz

inut produkce prostě přirozeným způsobem nadělat nelze, a tak jsem pojal podezření, že Dušan Vainer zkrátka hru Šantré kazil schválně, aby vsetínské družstvo Žambochů, jejichž CD **To se to hraje...**

mělo být středobodem dnešního programu, jaksepatří vyniklo.

Je to někdy až dojemné, jak se dnešní mladí muzikanti současné folkové generace navzájem ctí a podporují. Pamětníkovi by to jistě připomnělo staré dobré portovní časy.

Pak už to taková sranda nebyla; řízy řízy, láska je mrcha kreativní, proletěl pták - všechno jako vždy procítěné a od srdce. Celou tu krásu by asi bylo docela nudné popisovat (a ještě nudnější číst), tak radši zajděte na Šantré někde na festivalu nebo na podzim do klubu. Třeba uslyšíte jako já tu, co hlásí v metru stanice, sama sobě netyká a ještě ke všemu míří do Nagasaki. "Dušan Vainer je dnes jak z jiné planety," čtu svoje kostrbaté zápisky, a dále připisuji: "jsi jako válka světová, stále jsou naši mrtví s námi, štětec a plátno ať sbalí Salvator Dalí..."

Po *Skořici a zázvoru* se Šantrio skromně uklání a publikum konečně dostává to, kvůli čemu mimochodem také přišlo. Kdo z vás ještě naživo neslyšel *Blbítlsmánii* (za správnost názvu neručím), ten o hodně přišel a rozhodně si dejte tu práci - uvidíte-li někde pražské se vsetínskými pohromadě - a k jejich velké (ale myslím, že jen naoko hrané) nelibosti si ji při další vhodné příležitosti vyžádejte.

"Hej Džúd, nedělej to horší, nedělej to horší"

a nebo

"pomoc!, někoho potřebuju, ne jen tak někoho,"

jsem si broukal ještě po cestě domů.

A co jsem to ještě chtěl? Jo aha. Křest se povedl. Pokud jste tam nebyli, máte smůlu a na ten další určitě přijďte. V případě Šantré ani nebudete muset tak dlouho čekat, stačí jen sledovat výlepky.